

„Ma sain sedda omma hobbose nahha eest, mis eile õhtu ärra müüsin.“

„Se on töeste ausaste maksetud!“ ütles juur Klaus, ja jooksis loio, wöttis mattra, ja matterdas omma nelli hoost surmiks; nülgis nahhad mahha ja sõitis nendega linna.

„Nahku! Nahku! Kes tahhab nahku osta?“ hüdis temma möda ulitsaid.

Kingsseppad ja partalid ruttasid küssima, kui palju ta nende eest rahha tahhab.

„Üks walka täis rahha igga nahha eest“, wastas juur Klaus.

„Olled ja hull?“ hüdsid teit. „Mõtled ja, et meil rahha wallaga mõeta on?“

„Nahku! Nahku! Kes tahhab nahku osta? hüdis ta jälle; agga igga ühhele, les temma läest küssis mis nahhad maksta, kostis temma: „Üks walka täis rahha.“

„Ta tahhab meid pilgata!“ ütlesid nemmad, ja kingsseppad wötisid omma panrihmad, ja partalid omma nahk põlled ja wirrutasid nendega suurt Klausit.

„Nahku! Nahku!“ laimasid nemmad tedda „küll meie sinno nahko pargime, sinna rahwa naerus, et so pihhad ülles lerkiwad, kui muttimulla unnikud. Kasji linnast wälja, lahhejalgne rahhawakk!“ sõimasid nemmad, ja juur Klaus andis jätku samule, et agga hingega minnema peasete. Küll ta

abbalud ja niuded teadsid, mis teggu kingsseppad ja partalid temma taggumesse poolega teinud.

„Oi! Oi!“ ütles temma kui loio tulli, „sedda peab pissite Klaus teit ärrawastama. Ma tahhan tedda mahha lüüa.“

Agga koddo olli pissitesse Klausit juur emma seddamaid ärra surnud. Wannamoor olli tüll furri ja õel temma wasto oluud, jüstki leinas pissite Klaus kurbtusses; ta panni surru omma soja fängi, et nähha saaks, kas ta weel ellusse tõuseb. Jõsi agga istus ta nurka järje peale tulkuma.

Südda jõsi astus juur Klaus tuppa, kirwes õllal. Ta teadis küll, kus pissitesse Klausit fäng olli, läts senna, ja löi kirwe põhjaga wannamoori pähhä, mõtteldes et se temma pissite laim olli.

„Waata nüüd!“ ütles ta, „te mulle weel pussi!“ ja siis läts ta loio.

„Se on töeste üks wägga furri inimenne“, mõttes pissite Klaus. „Ta tulli mind surnuts löma; hea on et wanna eit tüll aega enne jubba külm, muido ollets ta nüüd saand ärratappeud.“

Nüüd panni temma wanna eide pühhapäise riidesse, laenas nabre läest hobbose, raffendas selle wantre ette, asjutas surru tahha wantre otja peale istuffille, nenda et ta jõites mitte mahha ei wõind tuktuda, ja pistis läbbi metja minnema. Hommiko warra tulli ta ühhe suure kõrtsu jure, kus ta hoost puhhatas ja isji tuppa astus, surust wõtma.